

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Gordilă Nicolae

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Prodan Sergiu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Sîngerei din 02 octombrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Bostan Pavel Nicolai, născut la 26 ianuarie 1986, originar și domiciliat în r-nul Sîngerei s. Vrănești.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 09.12.2013-02.10.2015
2. instanța de apel: 13.11.2015-23.12.2015
3. instanța de recurs: 04.04.2016-27.04.2016

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Sîngerei din 02 octombrie 2015, Bostan Pavel Nicolai, a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, la 8 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

S-a încasat de la Bostan Pavel Nicolai în beneficiul lui Godina Adelina prejudiciul material în sumă de 5.763,10 lei.

S-a încasat de la Bostan Pavel Nicolai în beneficiul lui Godina Fiodor prejudiciul material în sumă de 1.620,15 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Bostan P., la 05 noiembrie 2007, în jurul orei 22:40, prin în înțelege prealabilă cu Bubulici C., Munteanu G., Rotaru A. și Sugar N., în privința cărora cauza penală a fost disjungată, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor, din interes personal, s-au deplasat pe teritoriul Întovărășirii Pomicole „Зеленная Роща” din r-nul Odințov, Moscova, Federația Rusă, unde s-au apropiat de două vagonete de construcție și au pătruns în unul dintre vagonete, în care se aflau

Botnaru T., Godin F. Ceban F., Doloșcan V., Nuța R., și Godina V. Pentru a înfrânge voința locuitorilor vagonetei și pentru a face să se culce la podea, unul din atacatori, a demonstrat pistolul cu gaze nr. LC 75421, calibrul 9 mm, pe care îl avea asupra sa din timp și i-a impus pe locuitorii vagonetei să-i spună unde sunt banii. Auzind răspunsul locuitorilor vagonetei, că nu au bani, doi dintre complicii lui Bostan Pavel, au aplicat părților vătămate mai multe lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, după care au ieșit și au mers în vagoneta vecină, unde se aflau în acel moment Godina A. și Godina F., iar Pavel Bostan și doi complici au rămas în primul vagon pentru a-i supraveghea pe Botnaru T, Godina F., Ceban F., Doloșcan V., Nuța R., Godina V. și a contracara acțiunile lor în caz că se vor ridica de la podea. În al doilea vagon alți doi atacatori, au cerut de la locuitorii vagonului să se așeze cu fața la podea, după ce au insistat de a le transmite toate bijuteriile din aur pe care le dețineau asupra sa. Godina A., de frică să nu fie aplicată violența fizică față de ea, le-a transmis un lanț din aur cu greutatea de 8 gr. la prețul de 5.000 ruble RU, echivalentul a 2.314,5 lei, o verighetă din aur la prețul de 2.500 ruble RU, echivalentul a 1.157,25 lei, un inel din aur cu piatră albă la prețul de 2.000 ruble RU, echivalentul a 925,8 lei, un inel din aur cu piatră incoloră la prețul de 4.500 ruble RU, echivalentul a 2.083,05 lei, o pereche de cercei din aur la prețul de 1.500 ruble RU, echivalentul a 694,35 lei, bani în numerar în sumă de 10.000 ruble RU echivalentul a 4.629 lei. În continuare, doi dintre atacatori aplicând forța fizică față de Godina Fiodor, l-au dus în primul vagon, unde se aflau ceilalți complici, inclusiv și Bostan Pavel, care au aplicat lovituri cu picioarele locuitorilor vagonului ce se aflau culcați la podea. Ulterior Bostan Pavel acționând în comun acord cu aceiași complici, au percheziționat vagonul în care au găsit și au pregătit pentru a sustrage o verighetă din aur la prețul de 3.000 ruble RU, echivalentul a 1.388,7 lei, o scurtă din piele de culoare neagră la prețul de 4.500 ruble RU, echivalentul a 2.083,05 lei, un pulover împletit la prețul de 2.500 ruble RU, echivalentul a 1.157,25 lei, o sută de dolari SUA, echivalentul a 1.141,09 lei, bunuri ce aparțineau lui Botnaru T. Tot ei au sustras o scurtă din material la prețul de 1.500 ruble RU, echivalentul a 694,35 lei, un lanț de argint cu lungimea de 20 cm la prețul de 2.100 ruble RU, echivalentul a 972,09 lei, bunuri ce aparțineau lui Ceban Fiodor. În aceleași împrejurări, Bostan Pavel și ceilalți complici au mai sustras un telefon mobil de model „SIEMENS C75” la prețul de 3.500 ruble RU echivalentul a 1.620,15 lei, ce aparținea lui Godina Fiodor, un telefon mobil de model „NOKIA N95” la prețul de 25.000 ruble RU echivalentul a 11.572,5 lei, ce aparținea lui Nuța R., un telefon mobil de model „SAMSUNG C230” la prețul de 2.900 ruble RU, echivalentul a 1.342,41 lei și bani în numerar în sumă de 20.000 ruble RU, echivalentul a 9.258 lei, ce aparținea lui Godina V. În timpul dat, părțile vătămate Botnaru T., Ceban F., Doloșcan V., Nuța R. și Godina V., fiind îndemnați verbal de Godina Fiodor ca să le riposteze atacatorilor, s-au ridicat de jos și i-au reținut pe trei dintre atacatori, iar Bostan Pavel și unul din complicii săi, au fugit cu bunurile sustrate.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Bostan P. a fost calificată *de drept* în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal – *tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit*

de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Prodan S. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- prima instanță a dat apreciere greșită probelor cercetate, astfel învinuirea adusă inculpatului nu și-a găsit confirmarea;

- prima instanță nu a făcut referire la careva probe concrete, nu și-a argumentat motivele admiterii probelor acuzării și nu a argumentat respingerea probelor apărării;

- potrivit art. 94 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală, probele la care a făcut referire prima instanță nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 decembrie 2015, a fost respins apelul declarat ca nefondat și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a stabilit vinovăția inculpatului în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a notat, că vina inculpatului Bostan P. în comiterea infracțiunilor imputate se confirmă prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată: declarațiile părților vătămate Ceban F., Godina A., Godina F. și prin materialele cauzei și anume: procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 23 aprilie 2013 (f.d. 197 v. 1); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 26 noiembrie 2007 (f.d. 21-25 v. 1); procesul-verbal de audiere a bănuitului din 08 noiembrie 2007 (f.d. 30-31 v. 1); procesul-verbal de audiere a martorului Grișenco R. din 08 noiembrie 2007 (f.d. 33 v. 1); raport de expertiză nr. 686 din 30 noiembrie 2007 (f.d. 63-64 v.1); raport de expertiză nr. 687 din 30 noiembrie 2007 (f.d. 67-68 v. 1); raport de expertiză nr. 690 din 30 noiembrie 2007 (f.d. 70-71 v. 1); copia sentinței judecătorești Odintov, regiunea Moscova a Federației Ruse din 17 aprilie 2008 în privința lui Șugar Nicolai (f.d. 115-119 v. 1).

Instanța de apel a respins alegațiile referitor la argumentele apelului privind încălcările comise de către organul de urmărire penală, deoarece de către partea apărării nu a fost indicate care anume circumstanțele duc la nulitatea procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 23 aprilie 2013, referindu-se la normele procesuale, pe când instanța de apel analizând criticile părții apărării și actul contestat nu a stabilit careva încălcări comise de către organul de urmărire penală.

La individualizarea pedepsei, instanța de apel a constatat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 70, 72, 75 Cod penal și motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei,

persoana inculpatului, gravitatea infracțiunii săvârșite și corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura prin aplicarea pedepsei închisorii.

Mai mult, instanța de apel, a stabilit că prima instanță a respectat prevederile art. 10 Cod penal, astfel la stabilirea pedepsei inculpatului, au fost aplicate dispozițiile art. 188 Cod penal în redacția 2003, iar la individualizarea pedepsei s-a ținut cont de circumstanțele cauzei, de comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, care a părăsit locul și s-a eschivat de la organele de drept, fiind anunțat în căutare (f.d. 50 v. 1). Totodată prima instanță just a aplicat prevederile art. 78 alin. (4) Cod penal, fără a fi coborâtă limita minimă, deoarece lipsesc circumstanțele atenuante, și fără a fi ridicată limita maximă, deoarece lipsesc circumstanțele agravante.

Instanța de apel, a respins și criticile apărării referitor la latura civilă, menționând, că soluția primei instanțe privind încasarea prejudiciului cauzat prin infracțiune este întemeiată și corespunde prevederilor art. 1414, 1415 Cod civil, astfel normele civile, stabilesc răspunderea comună a persoanelor, care au cauzat dauna materială și nu poate fi lăsată pe seama unui inculpat, iar în caz de achitare a daunei de către unul din inculpați este prevăzut dreptul de regres față de altă persoană.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Prodan S. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul să fie achitat în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală.

În motivarea recursului invocă că:

- instanțele de judecată și-au motivat soluția privind vinovăția inculpatului pe declarațiile a 3 părți vătămate din 7 care au fost indicați în învinuire, astfel Botnaru T, Doloșcan V., Nuța R. și Godina V. nu au fost citați;

- instanțele de judecată și-au întemeiat concluzia privind vinovăția inculpatului bazându-se pe materialele acumulate de către organele de urmărire penală a F. Ruse, sentința de condamnare în privința lui Șugar N. emisă de către autoritățile judiciare a F. Ruse, astfel încălcându-se prevederile art. 389 alin. (2), (3) Cod de procedură penală;

- instanța de apel a lăsat fără apreciere argumentul privind disjungerea ilegală a cauzei penale în privința inculpaților Bostan P. și Rotaru A.;

- concluziile instanțelor de judecată sunt întemeiate pe presupuneri, nefiind examinate corpurile delictelor.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), 16) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând de a respinge prezentul recurs ca inadmisibil, deoarece potrivit art. 430 Cod de procedură penală, recurentul este obligat să-și motiveze cerințele înaintate, iar din textul recursului se denotă faptul, că acesta nu cuprinde careva motive sau argumente din punct de vedere al temeiurilor invocate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Autorul își întemeiază recursul său în baza art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), 16) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când, *cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde; norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.*

Referitor la pct. 5) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, temei de drept invocat de recurent, Colegiul penal menționează, că acest temei poate fi aplicat atunci când cauza a fost judecată în prima instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate.

Din textul recursului declarat se evidențiază că apărătorul critică, că *instanțele de judecată și-au motivat soluția privind vinovăția inculpatului pe declarațiile a 3 părți vătămate din 7 care au fost indicați în învinuire, astfel Botnaru T., Doloșcan V., Nuța R. și Godina V. nu au fost citați, astfel încălcându-i dreptul la apărare și la un proces echitabil.*

Reieșind din materialele dosarului supus judecării, Colegiul atestă, că în rechizitoriu pe cauza penală de învinuire a inculpatului au fost indicate ca părți vătămate doar Ceban F., Godina F. și Godina A. (f.d. 283 v.1), care au fost audiate în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță, declarațiile acestora fiind cercetate suplimentar și de către instanța de apel, dându-le o apreciere corectă. Astfel, Colegiul menționează, că conform art. 325 Cod de procedură penală *"judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu"*. Totodată, instanța de recurs menționează, că în asemenea situație partea apărării era în drept să solicite instanței audierea acestor persoane, fapt ce nu a fost solicitat, confirmat prin procesele verbale anexate la materialele dosarului. În asemenea circumstanțe, Colegiul penal, apreciază alegațiile recurentului referitor la acest temei invocat, ca fiind declarative și neîntemeiate.

În continuare instanța de recurs menționează asupra temeiului invocat și prevăzut la pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, că această normă are subpuncte, care concret stabilesc temeiurile pentru declararea recursului. Recurentul, în recursul declarat la temeiurile de drept a indicat pct. 6) alin. (1) al articolului menționat, adică instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Din textul recursului declarat se evidențiază, că autorul critică, hotărârea instanței de apel, sub aspectul pct. 6 alin (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin faptul că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului privind disjungerea însă, instanța de recurs reține ca neîntemeiat această critică, deoarece din materialele cauzei rezultă, că organul de urmărire penală la data de 12 noiembrie 2013 (f.d. 261 v. 1), a expediat către Judecătoria Ungheni o interpelare pentru a afla la ce stadiu este cauza penală ce se examinează în privința inculpatului Rotaru A., astfel la data de 14 noiembrie 2013 (f.d. 262 v. 1) a fost expediat răspuns, că dosarul penal de învinuire a inculpatului Rotaru A. se află în procedură de judecare. În asemenea condiții Colegiul penal menționează, că conform prevederilor art. 43 alin. (1) Cod de procedură penală *"conexarea cauzelor se decide de către instanța căreia îi revine competența de judecată conform prevederilor art. 42 Cod de procedură penală"*, iar conform alin. (3) al aceleiași norme *"cauzele se conexează și de către instanțele de apel sau de recurs de același grad dacă se află în același stadiu de judecată"*, din ce rezultă, că dosarul penal de învinuire a inculpatului Bostan P. a parvenit în instanța de judecată la data 05 decembrie 2013 (f.d. 1 v. 2), iar la data 10 decembrie 2013 (f.d. 1a v. 1) fiind numită ședința preliminară, adică cauzele penale de învinuire a inculpaților Bostan P. și Rotaru A. erau la diferite etape de examinare, iar conexarea cauzelor ar fi dus la tergiversarea pentru buna înfăptuire a justiției în termene rezonabile.

În argumentarea recursului, recurentul a mai menționat că, *"instanțele de judecată și-au întemeiat concluzia privind vinovăția inculpatului bazându-se pe materialele acumulate de către organele de urmărire penală a F. Ruse, sentința de condamnare în privința lui Șugar N. emisă de către autoritățile judiciare a F. Ruse, astfel încălcându-se prevederile art. 389 alin. (2), (3) Cod de procedură penală"*, **fapt ce nu corespunde realității**, deoarece din materiale cauzei rezultă, că instanțele de fond au analizat ansamblul de probe prezentat de către organul de urmărire penală, (*expuse la pct. 5 al prezentei decizii*) au audiat părțile vătămate, și martorul, astfel în urma analizei tuturor probelor în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală și-au motivat soluția.

Așadar, analizând textul deciziei atacate instanța de recurs constată, temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-augăsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată. Din textul deciziei recurate se constată că instanța de apel, a cercetat toate probele prezentate și le-a apreciat

din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora și care în ansamblul lor, au confirmat corectitudinea condamnării inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii imputate. La fel, Colegiul penal constată că, atât prima instanță, cât și instanța de apel în hotărârile sale au făcut o analiză amplă a probelor care au fost administrate în prezenta cauză, confirmând învinuirea adusă lui Bostan P. în comiterea infracțiunilor imputate. Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere la justa valoare, iar concluziile făcute de instanțele judiciare ierarhic inferioare rezultă din lucrările dosarului și concordă cu situația factologică.

Instanța de recurs consideră, că în prezenta cauză nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs semnalat de către recurent și prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în ce privește achitarea inculpatului.

Conform materialelor dosarului se atestă că inculpatul a fost învinuit, recunoscut vinovat și condamnat de instanțele judecătorești ierarhic inferioare în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal – *tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Potrivit teoriei penale, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de **art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal** se exprimă în fapta prejudiciabilă alcătuită din: **a)** acțiunea principală, care se exprimă în sustragere în formă consumată sau sub formă de tentativă; **b)** acțiunea adiacentă, care constă în atacul săvârșit asupra unei persoane, care este însoțit în mod alternativ de 1 – violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate; 2 – amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe. Prin urmare, conținutul probelor enunțate în **pct. 5.** al prezentei decizii, ce au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanța de apel, confirmă cu certitudine că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunilor imputate, adică atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a acestei infracțiuni. Așadar, din declarațiile părții vătămate Ceban F., Godina A., Godina F. audiați în cadrul instanței de judecată rezultă, că la data 05 noiembrie 2007, inculpatul urmărind scopul de sustragere a bunurilor ce nu îi aparțineau în complicitate cu alte persoane, i-a atacat, manifestând un caracter agresiv, lovind părțile vătămate cu picioarele de diferite părți ale corpului și amenințând pe una din ele cu un cuțit, a sustras bunurile indicate în rechizitoriu.

Totodată, instanța de recurs, apreciază ca fiind neîntemeiate și argumentele privind nelegalitatea probelor obținute din F. Rusă, deoarece acestea au fost obținute în condițiile legii de către un organ competent din altă țară, astfel organul de urmărire penală a Republicii Moldova în colaborare cu organul competent din F. Rusă a colectat probele respective, (*infracțiunea comisă de inculpat a avut loc pe teritoriul F. Ruse*) le-a analizat în coroborare cu alte probe obținute pe teritoriul Republicii Moldova, după care ansamblu

de probe l-a expeditat în instanța de judecată pentru a fi apreciate. Astfel, probele obținute de către organul de urmărire penală au fost analizate în ansamblu de către instanțele ierarhic inferioare fiind just apreciate în coroborare cu declarațiile părților vătămate, care au depus declarații fiind preîntâmpinați de răspunderea penală, în conformitate cu prevederile art. 312 Cod penal. De menționat, că hotărârea instanței de judecată a F. Ruse, nu a stat la baza sentinței de condamnare a inculpatului, dar a fost apreciată nemijlocit ca probă, prin care a fost demonstrat faptul că tâlhăria a avut loc cu aplicarea armelor, care prin dispoziția judecătorei F. Ruse (*instanță competentă*) a fost dispusă nimicirea armelor (f.d. 119 v. 1), astfel instanțele de judecată fiind în imposibilitate de a examina corpurile delictive.

Referitor la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de recurs menționează, că instanțele de fond corect au ținut cont de prevederile art. 10 Cod penal, astfel la stabilirea pedepsei inculpatului, au fost aplicate dispozițiile art. 188 Cod penal în redacția 2003, iar la individualizare just au aplicat prevederile art. 78 alin. (4) Cod penal, fără a fi coborâtă limita minimă, deoarece lipsesc circumstanțele atenuante, și fără a fi ridicată limita maximă, deoarece lipsesc circumstanțele agravante, expunându-se detaliat în hotărârile adoptate, respectiv argumentul invocat Colegiul penal îl va aprecia ca fiind declarativ. Deci, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia. În asemenea condiții, instanțele de judecată conducându-se de propriile convingeri și legislația penală în vigoare, sunt în drept a stabili inculpatului Bostan P. altă pedeapsă decât cea aplicată lui Rotaru A., deoarece individualizarea pedepsei ține și de comportamentul fiecărui inculpat, manifestat pe tot parcursul judecării cauzei, de persoana celui vinovat, de motivele acestuia, de circumstanțele atenuante sau cele agravante.

Totodată, Colegiul consideră neîntemeiate și alegațiile recurentului privind încasarea prejudiciului material, deoarece instanța de apel s-a expus referitor la acest argument conducându-se de prevederile art. 1414, 1415 Cod civil. În opinia instanței de recurs, recurentul a primit un răspuns motivat asupra acestui argument, iar dezacordul unei părți cu soluția adoptată de către instanțele de judecată nu impune casarea deciziei contestate.

Cu referire la critica sub aspectul din pct. 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul evidențiază că norma dată prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție. Însă, recurentul nu a menționat care anume normă de drept aplicată în hotărârea atacată contravine la vreo hotărâre adoptată anterior și care anume este hotărârea prin care a fost interpretată această normă.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată vreunei erori de drept din cele invocate de recurent, ce ar servi drept temei de

implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescise de art. 414-419 Cod de procedură penală, fiind just constatate elementele infracțiunii imputate inculpatului, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Prodan Sergiu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Bostan Pavel Nicolai**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 25 mai 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie